

РЕШЕНИЕ

№ 1217

гр. София, 16.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО VI-4, в публично заседание на осемнадесети септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Никола Чомпалов

при участието на секретаря Анелия Й. Груева
като разгледа докладваното от Никола Чомпалов Търговско дело № 20231100900886 по описа за 2023 година

СГС е сезиран с молба от „Първа инвестиционна банка“ АД, с която е направено искане по чл.625 ТЗ за откриване на производство по несъстоятелност по отношение на „И.“ ЕООД поради изпадане на ответника в „неплатежеспособност“, а при условията на евентуалност поради „свърхзадълженост“. Твърди се от молителя, че има качеството на кредитор на ответника, а вземанията му произтичат от договор за банков кредит от 15.10.2010 г. Сочи се, че молителят се е снабдил с изпълнителен лист, но в производството по принудително изпълнение е установено, че ответникът е изпаднал в състояние на неплатежеспособност. Искане се от молителя да се открие по отношение на ответника производство по несъстоятелност.

Ответникът, призован по реда на чл.619 ал.1, изр.2-ро ТЗ, вр. с чл.50 ал.2 ГПК и чл.50 ал.4 ГПК, не е подал отговор и не взема становище по молбата. Направил е на няколко пъти искания за отлагане на делото поради заболяване на неговия управител.

Представен е договор за банков кредит от 15.01.2010 г., от който се установява, че между страните е възникнало търговско правоотношение, по което банката е поела задължението да предостави кредит в размер на 597 000 ЕВРО, а ответникът е поел задължението да върне кредита и да плати възнаградителна лихва чрез плащане на погасителни вноски до 30.01.2017 г.

С покана от 27.08.2021 г., връчена на ответника на 04.10.2021 г., молителят е обявил задълженията по договора за банков кредит за предсрочно изискуеми.

Представена е заповед по чл.417 ГПК от 12.11.2021 г. на СРС, 39 с-в, по гр.дело N 20211110161430/21 г., с която ответникът „И.“ ЕООД е осъден да плати на банката молител

сумите от общо 765 684,17 ЕВРО – по договор за банков кредит и анексите към него.

По молба на молителя от 12.12.2021 г. е образувано срещу ответника изп.дело N 20218960400630/21 г. на ЧСИ И.Ц., прехвърлено на ЧСИ С.К. под N 20228090401330, по което съгласно удостоверение изх.N 14108/02.05.2023 г. няма данни да са удовлетворени вземанията на молителя в размер на общо 1 710 670,06 лв.

Установява се от заключението на ССЕ, че коефициентът за обща ликвидност е с показатели – 0,1712 за 2018 г., 0,0885 за 2019 г.; 0,1040 за 2020 г. и 0,0017 за 2021 г.; коефициентът за бърза ликвидност е с показатели – 0,0631 за 2018 г., 0,0177 за 2019 г.; 0,0080 за 2020 г. , 0,0000 за 2021 г.; коефициентът за незабавна ликвидност е с показатели 0,0631 за 2018 г., 0,0177 за 2019 г.; нулеви стойности за 2020 г. и за 2021 г.; коефициентът за абсолютна ликвидност е с показатели 0,0631 за 2018 г., 0,0177 за 2019 г. и с нулеви стойности за 2020 г. и за 2021 г. Към изготвяне на междинния баланс на 09.02.2022 г. показателите на всички коефициенти за ликвидност са с нулеви стойности. Вещото лице е констатирало, че за 2022 г. ГФО не е обявен, поради което не са направени изчисления на коефициентите за тази година.

При така установената фактическа обстановка съдът достига до следните правни изводи:

Предмет на спора пред първоинстанционния съд е молба по чл.625 ТЗ на кредитор.

От представените по делото доказателства се установи, че молителят има качеството на кредитор на ответника по вземания, които произтичат от договор за банков кредит от 15.01.2010 г. и сключените към него анекси. Договорът за банков кредит по чл.430 ТЗ има качеството на абсолютна търговска сделка, поради което вземанията на кредитора произтичат от търговска сделка. По делото няма данни да са погасени вземанията на молителя по договора за банков кредит, поради което съдът приема, че молителят е активно легитимиран да подаде молба с правно основание чл.625 ТЗ.

По отношение на активната легитимация на молителя като кредитор по вземания, произтичащи от търговска сделка, следва да се спомена, че вземанията му в размер на общо 765 684,17 ЕВРО са установени със заповед по чл.417 ГПК от 12.11.2021 г. на СРС, 39 с-в, по гр.дело N 20211110161430/21 г., срещу която няма данни да е подадено възражение по чл.414 ГПК.

От събраните по делото доказателства, преценени в съвкупност, се установяват факти, които сочат, че молителят е в продължително обективно и трайно състояние на неспособност да изпълнява текущите си задължения с наличните краткотрайни активи. От неоспореното заключение на ССЕ се установява, че още към 31.12.2018 г. краткосрочните задължения на молителя надвишават по стойност неговите краткотрайните активи. Коефициентите за обща и бърза ликвидност са под единица за целия изследван от в.лице период / 0,1712 за 2018 г., 0,0885 за 2019 г.; 0,1040 за 2020 г. и 0,0017 за 2021 г.; коефициентът

за бърза ликвидност е с показатели – 0,0631 за 2018 г., 0,0177 за 2019 г. 0,0080 за 2020 г. , 0,0000 за 2021 г./, а коефициентът за обща ликвидност е основен индикатор и има водещо значение за способността на предприятието да посреща задълженията. Неговите ниски нива /под единица/ за целия проверяван от вещото лице период е основание за фактическия извод за недостиг на краткотрайни активи, който не позволява на длъжника да покрива краткосрочните си задълженията.

Коефициентът на обща ликвидност има водещо значение и се изразява в съотношението на всички краткосрочни активи към краткосрочните пасиви, а при другите коефициенти на ликвидност се включват само определена група или сбор от няколко от групите краткотрайни активи, но не всичките групи. Нивата на този коефициент /под единица/ през всичките години от периода 2018 г. –2021 г. показват по категоричен и несъмнен начин, че е налице трайно и обективно състояние на невъзможност длъжникът да изпълнява с наличното бързо ликвидно имущество своите краткосрочни парични задължения.

При тези факти съдът приема за установено по несъмнен и категоричен начин, че длъжникът се намира в трайно състояние на обективна невъзможност да покрива краткосрочните си парични задължения със своите налични краткотрайни активи. Тази обективна невъзможност е в резултат на трайно и продължително състояние на недостиг на бързоликвидни имуществени блага, който е причината за неизпълнението на изискуемите парични задължения.

В подкрепа този извод са показателите на коефициентите за бърза, незабавна и абсолютна ликвидност, които също са под референтните стойности за всяка една години от изследвания от в.лице период.

Коефициентите на финансова автономност и задлъжнялост са помощни, а техните стойности през периода потвърждават извода за лошото финансово състояние на търговското предприятие на молителя. Лошите показатели на коефициента за финансова автономност /с норматив 0,33/ при ниски показатели на коефициентите за обща и бърза ликвидност подкрепят правния извод за изпадане на длъжника в състояние на неплатежеспособност. По отношение на нивата на коефициента за задлъжнялост и на коефициента на финансова автономност е направена от в.лице констатация, че ответникът е напълно зависим от кредиторите си и собственият му капитал е „декапитализиран“, както и че задълженията на ответника не са обезпечени с достатъчно имущество. Коефициентите за абсолютна и незабавна ликвидност са също спомагателни, поради което техните лоши показатели в конкретния случай /при ниски показатели на общата и бързата ликвидност/ също са в подкрепа на фактическия извод за състояние на неспособност длъжникът да покрива с наличните краткотрайни активи текущите си задължения.

В подкрепа на извода за изпадане на ответника в състояние на неплатежеспособност е обстоятелството, че срещу ответника е било образувано по молба на молителя от 12.12.2021 г. изп.дело N 20218960400630/21 г. на ЧСИ И.Ц., прехвърлено на ЧСИ С.К. под N 20228090401330, по което съгласно удостоверение изх.N 14108/02.05.2023 г. няма данни да са удовлетворени вземанията на молителя в размер на общо 1 710 670,06 лв. – чл.608 ал.4

ТЗ.

От събраните по делото доказателства не се установяват факти, които да сочат, че към настоящия момент молителят длъжник е преодолял влошеното финансово състояние, в което се намира през последните няколко години. Напротив – за 2022 г. ответникът не е обявил ГФО, поради което е невъзможно да се провери какви са показателите на всички коефициенти за ликвидност и дали те попадат в референтните стойности. Тази фактическа констатация сочи по несъмнен и категоричен начин, че предприятието на длъжника необратимо е изпаднало в състояние на неплатежеспособност – то е „нежизнеспособно“ от икономическа гледна точка. Следва да се спомене, че показателите на коефициентите за ликвидност се влошават с всяка измината година, а това сочи на неблагоприятна прогноза за финансовото състояние на търговското предприятие.

За начална дата на неплатежеспособността следва да се определи 31.12.2018 г., защото от заключението на ССЕ се установява, че към 31.12.2018 г. е налице обективно състояние на невъзможност да се покриват задълженията към всички кредитори. Най-ранната дата, към която със сигурност длъжникът се е намирал в обективна невъзможност да покрива краткосрочните си задължения с наличните краткотрайни активи, се приема за 31.12.2018 г., доколкото към тази дата в лице е констатирало в таблицата към заключението, че краткосрочните задължения значително превишават по стойност краткотрайните активи и показателите на всички коефициенти за ликвидност са значително под приетите нормативи.

С оглед на изложеното съдът намира, че следва да се обяви неплатежеспособността на длъжника и да се открие производство по несъстоятелност. За временен синдик следва да се назначи посочения от кредитора синдик - А.Г.К., който е депозирал декларация по чл.655 ТЗ.

Мотивиран съдът

РЕШИ:

ОБЯВЯВА НЕПЛАТЕЖЕСПОСОБНОСТТА на „И.“ ЕООД, ЕИК ****, гр.София, ул. „****“.

ОПРЕДЕЛЯ НАЧАЛНА ДАТА на неплатежеспособността – 31.12.2018 г.

ОТКРИВА ПРОИЗВОДСТВО ПО НЕСЪСТОЯТЕЛНОСТ по отношение на „И.“ ЕООД, ЕИК ****, гр.София, ул. „****“.

Назначава А.Г.К. ЕГН *****, гр.София, ул. „****“, за **временен синдик** на длъжника „И.“ ЕООД, ЕИК ****, гр.София, ул. „****“, при текущо възнаграждение от 700 лв. на месец. Определя срок за встъпване – 3 дни от уведомяването.

Указва на кредиторите на длъжника, че на основание чл.685 ал.1 ТЗ имат право да предявят писмено своите вземания пред съда по несъстоятелността в срок до един месец от

вписване в търговския регистър на решението за откриване на производството по несъстоятелност.

ОСЪЖДА „И.“ ЕООД, ЕИК ****, гр.София, ул.“****“, да заплати на „Първа инвестиционна банка“ АД, ЕИК ****, гр.София, бул.“****“, съдебни разноси от 2500 лв.

Да се изпрати препис от решението до АВ за вписване; да се впише в книгата по чл.634в ТЗ и да се уведоми временният синдик.

Решението може да се обжалва пред САС в 7-дневен срок от вписване в ТР.

Съдия при Софийски градски съд: _____